

Overdenking Paul Egberts   zondag 25 augustus 2019
stroom in

Tegen de

Lezingen: Lezingen: Jesaja 30: 9-18 en Matteüs 6: 5-15

Inleiding Muriel Lester

Deze zondag staan we stil bij de Baptistenvrouw Muriel Lester (1883-1968). Het is jammer dat zij niet zo bekend is, terwijl ze een bijzonder inspirerende persoonlijkheid is, die ons in de tegenwoordige tijd zeer zou aanspreken. Ik heb het vermoeden dat dit komt omdat zij niet zomaar in één hokje te plaatsen is. Aan de ene kant was zij zeer sociaal bewogen en op de maatschappij gericht. Anderzijds was ze sterk op God gericht en leefde in zijn verborgen nabijheid.

In de vorige eeuw was het vaak óf het een óf het ander. 'Social Gospel' leek niet goed samen te gaan met innerlijke spiritualiteit, dat teveel neigde naar navelstaarderij en wereldmijding.

Tegenwoordig zou ze juist heel goed overkomen met haar boodschap, omdat de nadruk nu veel meer ligt op verbinding dan op verzuiling. Zorg voor het milieu en mindfulness bijvoorbeeld gaan voor velen hand in hand. Maatschappelijk engagement én innerlijke mystiek zijn dan ook beide duidelijke opdrachten binnen het koninkrijk van God.

Laten we beginnen met een citaat van Lester:

'De taak van de vrede-stichter is om "oorlog te stoppen, de wereld te zuiveren, het te redden van armoede en corrupte rijken, om zieken te genezen, verdrietigen te troosten, om degenen die God nog niet hebben gevonden wakker te schudden, om vreugde en schoonheid te creëren waar je ook gaat, om God te vinden in alles en iedereen"'.

Muriel Lester werd geboren in een welvarende en vooraanstaande baptistenfamilie. Zij leefde van 1883 tot 1968 en wijdde haar leven om solidair te zijn met de armen. Op vijftienjarige leeftijd bekeerde ze zich en werd gedoopt in een baptistengemeente in Essex County in Engeland. Op achttienjarige leeftijd beleefde ze een tweede bekering na het lezen van Tolstoy's boek *The Kingdom of God is Within You*. Ze zei dat Tolstoy haar bewust maakte van het belang om Jezus Christus serieus te nemen in zijn opdrachten voor ons dagelijks leven, om daarnaar te handelen, ook al vragen de heersers van deze wereld het tegenovergestelde te doen.

Toen Lester zich inliet met de armen in de East End in London waar ze woonde, begon ze uitermate teleurgesteld te raken in het onvermogen van de gevestigde kerken zich te bekommeren om de armen. In 1914 begon zij, samen met haar zuster Doris, een buurthuis in de East End, genaamd *Kingsley Hall*. Dit project groeide uit tot 11 fulltime werkers, twee gebouwen, een serie lezingen, mannen- en vrouwenclubs, een school voor volwassenen en een zondagsschool. Kingsley Hall was begaan met de vele ontberingen in de East End. Er werden campagnes gevoerd tegen slechte huisvesting, bestrijding van ratten en andere ongedierte, tegen uitbuiters en publieke onverschilligheid. De staf van Kingsley Hall had geen congrege in dienst om de dagelijkse klussen te doen. Alle stafleden waren om toerbeurt verantwoordelijk voor de schoonmaakbeurten. Verder practiceerden ze een dagelijkse discipline van 15 minuten gebed voor het ontbijt, 10 minuten voor thee en een bidstond om tien uur 's avonds.

In 1926 startte Muriel Lester haar eerste van vele trips naar India, waar ze voor een maand verbleef in de ashram van Mahatma Gandhi. Gandhi hield haar voor om zich te houden aan de zogenaamde *Eed van Waarheid*, wat erop neerkomt dat je altijd naar de waarheid zoekt, hoe moeilijk dit ook is, en dan daarnaar te handelen, om zodoende alle leugenachtigheid en onrecht te bestrijden. Zij heeft haar hele leven zich aan deze eed gehouden. Toen Gandhi later een periode in Engeland kwam verbleef hij in Kingsley Hall, liever onder gewone mensen dan bij voorname mensen uit officiële overheidskringen.

(video Gandhi in Kingsley Hall)

https://www.youtube.com/watch?v=BE_FYu_aH-Y&t=5s

Gandhi schreef over Lester, dat zij zich elk moment van haar leven inspant om in praktijk te brengen wat zij onderwijst en leert in haar geschriften. Muriel Lester schreef zo'n 13 boeken in haar leven.

Mede vanuit haar baptistenachtergrond had Muriel Lester een grote passie om ten volle te leven in de kracht van de opstanding van Christus. Door het leven in deze opstandingskracht was zij in staat om te leven naar haar hoge verwachtingen om een gedisciplineerd leven te leiden. De volgende drie regels hanteerde zij hierbij:

1. ONTWAPENEN

Niet alleen onze lichamen moeten worden ontwapend, door te weigeren te doden, of door wapens te fabriceren, maar ook onze *mind* moet worden ontwapend: van angst, trots, afgunst, haat en valsheid. We zouden moeten stoppen het 'Onze Vader' te bidden totdat we inzien dat 'Onze Vader' betekent dat we verbonden zijn met de gehele mensheid, niet alleen met onze verwanten, of alleen met onze landgenoten.

Het maakt niet uit hoe moreel superieur we ons voelen, dit feit blijft: niemand kan plotseling onze vijand worden, alleen vanwege het feit dat hij aan de andere kant van de rivier of van de oceaan is geboren.

Geweld scheidt geweld. Dit gaat ook op voor onze mentale gemoedstoestand. Onze angst, trots, afgunst, haat, valsheid zijn moordzuchtig. Hoe diep die ook in onze geest zijn geworteld, ze moeten er drastisch worden uitgeroeid. Ook zelfmedelijden moet worden aangepast. Lester noemt zelfmedelijden zelfs een perfecte voorbereiding voor dictatorschap.

2. EED VAN DE WAARHEID

Wat we geweldloosheid noemen is niet genoeg. Het kan ook neerkomen op gecamoufleerde lafheid. Geweldloosheid wordt pas effectief wanneer ze gepaard gaat met de eed of belofte van de WAARHEID. Gandhi's volgelingen traiden zich om waarheid te spreken, zonder vrees en zonder aarzeling tegen mensen die dit niet willen horen. De waarheid spreken kan zodoende zelfs leiden tot het verlies van banen, of leiden tot gevangenschap. Lester toonde in haar leven dat zij hiertoe bereid was, met alle consequenties van dien.

In 1914 werd de F.O.R. opgericht, de *Fellowship of Reconciliation* (Verzoening), waar Lester lid van werd. In dienst van de F.O.R. reisde zij gedurende haar leven de hele wereld door. Met andere christenen kwam zij in oppositie tegen oorlog, geweld en onrecht. Ze riep de geestelijkheid op om 'de vijand' op te nemen in hun publieke gebed en voorbede.

Gedurende de Tweede Wereldoorlog was ze in de Verenigde Staten, waar ze opriep om voedsel te sturen naar vrouwen en kinderen in Europese landen. Ze ging van de VS naar Latijns Amerika, waar ze hoorde dat Kingsley Hall was gebombardeerd. Ze reageerde: 'Van Kingsley Hall's gebroken lichaam, kan het brood des levens beter en ruimer worden gedistribueerd. Christus is in haar midden. God heeft ons allen in zijn hand'.

Haar provocerende pamfletten en andere publicaties werden door de Britse autoriteiten niet in dank afgenomen en uiteindelijk werd ze overgebracht naar de Londonse Holloway gevangenis. Daar was ze al eerder geweest, maar toen om lezingen te geven.

3. NIET MEEDOEN

Maar zelfs afzien van geweld plus spreken van waarheid is niet genoeg. Er is een derde noodzaak, namelijk NIET MEEDOEN, of non-coöperatie. Dit vraagt om grote moed, bijvoorbeeld de moed om niet je arm te verheffen en 'Heil Hitler' te roepen.

Oorlogsweigering impliceert non-coöperatie, niet meedoen. Dit impliceert dat we onszelf geestelijk en lichamelijk fit moeten maken, om zo nodig marteling te doorstaan. Ons lichaam is een tempel van de heilige Geest en het is door die Geest dat we in staat worden gesteld deze fitheid te bereiken.

Naast deze drie regels zegt Lester het volgende. We dienen het feit onder ogen zien dat de tegenwoordige economische orde niet die van God is. Waarom wachten op revoluties of verkiezingen? Waarom beginnen we niet onmiddellijk met onze eigen persoonlijke economische orde? Wanneer je overbodige dingen bezit, terwijl je broeders gebrek lijden aan noodzakelijke goederen, dan bezit je goederen van anderen en ben je eigenlijk aan het stelen. Volgens de wet van je natie behoort dit bezit aan jou, maar volgens de wet van God behoort dit toe aan de mensen die het nodig hebben, degenen die Muriel Lester noemt: 'Gods andere kinderen'.

Concreet stelt zij voor om over persoonlijk bezit vrijmoedig te spreken met geestverwanten, een groepje van drie is genoeg om mee te beginnen. We zouden ons inkomen en hoe we dit besteden kunnen bespreken. Daarbij komen onze hebzucht en onze noden aan het licht. Dit zijn we niet gewend. Terwijl we met onze vrienden openhartig over allerlei zaken spreken, zoals onze religieuze ideeën, of onze love affairs, zijn we aarzelend om openhartig over ons inkomen en bestedingspatroon te spreken. Het voorstel om overbodige luxe op te geven is erop gericht om anderen datgene te schenken wat we eigenlijk van hen stelen.

Het gaat er ten diepste om, dat we het goddelijke verwachten in ieder mens die we ontmoeten. Laten we daarbij bedenken, zegt ze, dat het veel gemakkelijker is om vijanden lief te hebben die we nog nooit hebben gezien, dan onze buurman wiens hond of radio ons irriteert. De verticale grenzen die landen van elkaar scheiden zijn gemakkelijker te overschrijden dan de horizontale grenzen die mensen in dezelfde stad van elkaar scheiden, grenzen tussen verschillende rassen, klassen of karakters. Wanneer iemand geleerd heeft om ook maar een vonkje van Gods Geest te herkennen in een medemens waar hij eigenlijk op neerkijkt, dan verwerft men kracht om vooroordelen te laten vallen en om daadwerkelijk vrede te stichten.

'PRACTICE THE PRESENCE OF GOD'

De enige manier om sterk genoeg te zijn dit alles te volbrengen is *to practice the Presence of God*, oftewel dagelijks in de aanwezigheid van God te verkeren. Met regelmaat zullen we onszelf moeten dwingen om zorgen en zelfmedelijden, verwaandheid of hardvochtigheid los te laten en ons te richten op de onzienlijke realiteit van de Eeuwige. Degenen die niet diep genoeg in God geworteld zijn, geen gedisciplineerd gebedsleven leiden om feiten onder ogen te zien en zonden te belijden en kracht te verwerven om een frisse start te maken, zullen geneigd zijn om

hun zelfafkeer op anderen te projecteren.

We zouden een half uur per dag stil moeten zijn, zo mogelijk afgezonderd, genietend met volledig ontspannen spieren en zenuwen. We gaan wandelen, zitten of liggen en laten onze ademhaling langzaam worden, diep en regelmatig. De verrassende ontspanning die dan wordt bereikt bepaalt ons bij het ritme van Gods universum. De mens werd geschapen toen Gods Geest de adem in zijn neusgaten blies. Gods *creatieve* Geest is eveneens zijn *re-creatieve* Geest, waardoor wij telkens weer mogen opademen.

'In stilheid en vertrouwen zal uw sterkte zijn', roept Jesaja. Dit vormde het motto voor het leven van Murriel Lester. Op deze wijze raken we toegewijd aan de spannende, gevaarlijke maar nooit saaie taak om al onze aanwezige krachten te gebruiken. In de kracht van Christus' opstanding kan dit dynamische leven worden geleid.

Lester: 'We accepteren het feit dat de meeste van Gods werken langzaam geschieden, gedachtig hoe lang het duurt voordat een boom is volgroeid. Veel van Gods werken geschieden in het verborgene, in het geheim, ondergronds. Is het geen eer voor ons om dit stille verborgen werk te verrichten, in plaats van uiterlijk vertoon?' ('rather than the showy kind')

'Het is aan ons om gevoelig genoeg te blijven om dagelijks met God in contact te blijven, om het leven te practiceren zoals een kunstenaar dat doet. Vele momenten moeten we dagelijks onze honger aanscherpen voor deze perfectie, wat het doel is van alle kunstenaars. Op dezelfde wijze als een goede pianist dagelijks de noodzakelijke toonladders en oefeningen practiceert. PRACTICE THE PRESENCE OF GOD.